

Teoretická část/ Úvod

V nedávné době se lidstvo potýkalo s příchodem virového onemocnění covid-19, a to v rozsahu pandemie. Nemoc a riziko nákazy se nedotýkalo pouze zdravotního stavu nás všech, ale zasahovalo významně do sociální oblasti, včetně psychologického na jednotlivce. Například, kvůli vládním zákazům, které z velké míry pozastavily chod naší země, byl narušen životní rytmus lidí, a to jak v životě osobním taktéž profesionálním. Řada rodin přišla o své výdělkyně, děti se nemohly setkávat se svými vrstevníky, což je pro vývoj dětí jednoznačně škodlivé, příbuzní se nemohli navštěvovat, staří lidé nemohli vídat své vnuky. Dá se tedy říci, že pandemie měla výrazně negativní psychologický dopad na jedince a celou společnost. Není předmětem této práce hodnotit, zda tato rozhodnutí, a v takovém rozsahu, měla spíše pozitivní efekt, protože měla na zřeteli zdravotní stav obyvatelstva nebo spíše dosáhla opaku. Takové hodnocení probíhá a analyzovat dopady této pandemie na společnost bude i věcí budoucnosti.

Tato nemoc měla u mnoha pacientů lehký průběh, u některých tomu tak bohužel nebylo. Byly vymezeny tzv. rizikové skupiny co se zvýšeného rizika nákazy týče i průběhu onemocnění a jeho dopadu na lidský organismus. Obecně se dá říci, že zvýšené riziko onemocnění covid-19 kromě dětí nejvíce postihlo seniory (z důvodu horší imunitní odezvy organismu, komorbidit a tak dále).

Důvodem, proč jsem se rozhodla napsat tuto práci, bylo zjistit, jak se adaptovali na novou situaci senioři v pobytových centrech, jakým způsobem, nakolik tuto situaci akceptovali, co jim k tomu případně pomohlo. Jak bylo lidem, kteří se najednou nemohli setkávat se svými příbuznými, byli často komorbidní a s vědomím blížící se smrti se nemohli ani rozloučit se svými blízkými. Jak už jsem psala, cílem této práce není hodnotit, zda byly restriktce spíše dobré nebo špatné pro obyvatelstvo, ale vědomí nemožnosti naposled spatřit své blízké, kvůli vnějšímu zákazu, považuji za hluboce amorální.

Vzhledem k tomu, že jsem se nemohla, z výše zmíněných důvodů, ptát přímo seniorů, vytvořila jsem vlastní dotazník, který se problematiky dotýkal, adresovaný profesionálům pečujícím v pobytových centrech o seniory. Neomezil se ovšem jen na postihnutí situace ubytovaných seniorů, zabýval se také adaptací zaměstnanců v těchto pobytových centrech, dotkl se například i jejich potřebné duševní hygieny v náročné situaci. Poskytnuté informace budu v rámci této práce řešit pomocí interpretace výsledků výzkumu a pokusím se i v některých případech navrhnout konkrétní zlepšení pro chod center, pro působící profesionály a v neposlední řadě pro seniory samé.

Tato práce si klade otázku, zda se změnila kvalita života seniorů ve velmi specifické situaci, v situaci vládních restrikcí v rámci období pandemie covid-19 ve srovnání s obdobím před

pandemickým stavem, dotkne se též přístupu k seniorům v celospolečenském kontextu a bude poskytovat i podněty k řešení některých negativních společenských jevů.